

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRĂȘOVU, piața mare Nr. 22.
Serioși negustori nu se pri-
mesch. Manuscrisurile nu se re-
trimite.

București de anunțuri:
Brășov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai prescurtate în Viena
Budolfi Mosse, Hasenstein & Vogler
(Gtto Haus), Heinrich Schickel, Alois
Harold, M. Dukas, A. Oppel, J. Dan-
enberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mesei, Eckstein Bernad;
în Frankfurt: G. L. Datsch; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o serie
gazetară pe o colină 5 or
și 80 ar. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarife și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 or. v. a. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIII.

„Gazeta” este în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brășov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu dăruirea în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Înna asemblare 5 or. v. a. sau
15 bani.
Acătă abonamentele acătă și
inserțiile suntă a se plăti
înainte.

Nr. 22.

Brășov, Sâmbătă 27 Ianuarie (8 Februarie)

1890.

Brășov, 26 Ianuarie st. v.

Cu ocaziunea desbaterei asu-
pra bugetului ministerului de jus-
țițiă, deputatul Neumann, după
nume „patriot” de cei noi, vor-
bindu despre curțile cu jurați, a
dîșu, că pe lângă misiunea lor poli-
tică n’au servit ca un mijloc
pentru validitatea dreptului, și
decî se pot delătura de pe tîrî-
mul politică, căci în împrejurările
de față această instituțiă este un
experiment periculos.

„Nu mi va dice nimenea, că
vedu lucrurile în colorii prea ne-
gri, dice „patriotul” în cursul
vorbirei sale, când susțin, că
multe aspirațiuni contrare statu-
lui, cum îl vedem noi în oglinda
vieții noastre, se ridică și ele nu
așteptă decătă mementul potri-
vit, ca să începă pe față opera
de distrugere. Într’unu stat
poliglot, a căru poporațiune o
compun nouă naționalități deo-
sebite, unde 58% din poporațiunea
băștinașă nu e maghiară, și unde
mai mult do 40% se țin de
astfel de naționalități, în sinul
cărora se nutresc mereu prin
agitatori tendințe panslaviste și
dacoromaniste, cred că trebuie
să ne ferim de experimente, care
ne amenință cu pericole politice.”

Cum vedem, deputatul Neu-
mann, de alu căru nume nu ne
aducem aminte să fi auditu, a
ținut să se dovedescă patriotismul
său maghiară, luându pozițiă im-
potri va naționalități.

În „patrioticul” său avînt
ne-a făcută mărturisiri, care căș-
tigă în importanța lor prin fap-
tul, că s’au făcut în dietă. Ne-a
spusă adecă, că curțile cu jurați
sub stăpînirea ungurescă au mi-
siune politică, pe care însă până
acuma nu și-au împlinit o cum pre-
tinde idea de stat maghiară, vî-
dută prin oglinda șovinismului.

Cu alte cuvinte, deputatul neo-
maghiară nu e mulțamit cu atăt,
că acei bărbați ai naționalități-

lor nemaghiare, cari au fost tîrîți
înaintea curților cu jurați, au fost
condamnați, dîr nu este mulțamit,
mai ales, că s’a întemplat și
câte o minune, ca să fiă achitat
vre-unul, și că s’ar mai putî in-
templa acestu lucru și în viitor.

Mărturisirile acestui „patriot”
ar fi de ajuns, ca să dovedescă
până și celui mai necredător om,
că stările dela noi numai liberale
și constituționale nu sunt, că nu
mai drepte și echitate nu pôte
fi, și că trebuie să se petrecă lu-
cruri, care numai sub un guvern
de terore se pot săvîrși.

Căci ce însemneză a institui
într’unu stat pretinsu liberal și
constituțional, și încă într’unu
stat poliglot, cu nouă naționa-
lități, cu marea majoritate a po-
porațiunii băștinașă nemaghiară,
curți cu jurați cu misiune politică,
decă nu a institui curți de terore,
pentru ca nici unu bărbat de ai
naționalităților să nu mai cuteze
a apîra drepturile nîmului său?

Ce însemneză a institui curți
cu jurați cu misiune politică, decă
nu a institui curți de inchizițiune,
care să delătura de pe arena lup-
tei pentru drepte, libertate și
echitate pe aceia, cari i-se par
stăpînirii unguresc căi stau în
cale și că o împedecă în lucrarea
ei de desnaționalizare, pentru a
forma unu stat maghiară așa
precum îl vedu dușmanii popo-
rațiunii nemaghiare în oglinda ilu-
siunilor lor nebune?

E o rușine a audî rîsunîndu
într’unu parlament al unu stat
pretinsu liberal și constituțional,
al unu stat poliglot, mărturi-
siri, că cea mai frumoasă și mai
liberală instituțiune, a statelor
adeverat constituționale, sub re-
gimul unguresc a devenit un
instrument politic, o armă in-
dreptată în contra naționalităților
nemaghiare.

DIN AFARĂ.

Complot în contra principelui Ferdinandu
în Sofia.

În zilele acestea s’a descoperit în
Sofia un complot în contra principelui
Ferdinandu și a ministrului președinte
Stambulov. Complotul a fost urdit
de maiorul Panitza, așa că firele lui
erau lățite și în provincie. Arestările ce
s’au făcut în zilele din urmă au pro-
dus mare neliniște în Bulgaria. După
cum se dice, în contra principelui Ferdi-
nand se făcuse o mare conjurațiune, care
era îndreptată și în potri va întregului
guvern. Dimpună cu Panitza au fost
priși: diaristul Birou și marele comer-
ciant Arnautov. La arestarea lor a
trebit să vină în ajutor milicia. După
cum se spune, Stambulov și Muturov
ar fi condus în persoană arestările. În
provincie încă s’au făcută mai multe
arestări, er în Filipopol a fost prins
și Nicolajev. Din cauza acesta în Bul-
garia e mare agitațiă.

Impăratul german și Bismarck.

De câteva zile circulă fama, că
între împăratul Germaniei și între can-
celarul său s’ar fi ivit seriose neîn-
legeri. În urma acesta se dice, că can-
celarul Bismarck ar voi să se retragă.
Neînțelegerile s’ar fi ivit adecă din pri-
cina socialiștilor față cu alegerile. Îm-
păratul se fi recomandat concilierea,
pe când Bismarck țin la o acțiune
energetică, care ar putî paraliza tôte ma-
nevrele socialiștilor. Împăratul voia
s’și impună voința, cancelarul însă nu
voia să se supună vederilor suveranului
său decătă numai după multe dificultăți
și seriose reflecțiuni. În urma acesta
cancelarul are de gînd să se retragă.

Cercurile diplomatice se întrebă me-
ren, ce vor fi voindu cei doi puternici
ai Germaniei să ascundă sub velul ace-
stor manopere? Acestă întrebare e tîrte
la loc, decă ținem sîmă, că la 4 Fe-
bruarie cancelarul Bismarck a dat un
prîndu parlamentar, la care a luat
parte și împăratul, ședînd vesel 5
ore întregi la Bismarck și bînd de mai
multe ori în sănătatea cancelarului.

Presă și broșura colonelului Stoffel.

„République Française”, vorbindu
despre broșura lui Stoffel, dice, că co-

munitatea de interese între Rusia și
Francia constituie factorul principal al
politice europene, dîr că națiunile, ca
și indivizii, au trebuință de ore-casă
mîndrie. Suntă omeni, cari cu pre mare
ardore se aruncă la gâtul Rusiei. Acestă
atitudine pare nedemnă și neindemnică.
Singura politică de urmat e de a ave
multe puști Lebel și mulți soldați viteji.

SCRILE DILEI.

Imnul austriac și Kulturegyletut

Se scrie din Pojun: În casa comitatu-
lui s’a dat un balu alu Kulturegyle-
tulni de acolo, la care au fost invitați
și archiducele Fridericu și archiducea
Isabela. Comitetul balului hotărî, ca
în nici unu casu să nu fiă primită pă-
rechia archiducală cu imnul poporalu
austriac, ci cu unu cântec unguresc.
Mareșalul curții archiducelui Fridericu
fiind încunoscițat despre acesta, spuse
că numai atunci va visita părechia ar-
chiducală balulu, decă la aparițiunea
curții se va intona imnul poporalu aus-
triac, ori decă nu se va cânta nimic.
Cu tôte astea comitetul nu și schimbă
hotărîrea. Fișpanul conte Zichy, care
tocmai sosise din Görz, fî încunoscițat
despre cele întemplate și luă mîsurî,
dicînd, că ar fi o gravă vătămă a ospitalității,
d’a primi părechia archiducală
cu altu cântec decătă cu imnul popo-
ralu, mai ales că se doresce acesta.
Chiar și în Pesta, la aparițiunea sa ofi-
cială, archiducele Iosifu e primit cu
imnul poporalu. De altmintelea tre-
buie a i-se arăta țării, că cestiunea d’a
se compune unu imn poporalu ungu-
resc cere o urgentă resolvare. Fișpa-
nul accentuă în fine, că trebuie să se
cînte imnul poporalu austriac. Comi-
tetul balului nu se alătură la acestă
părere. Zichy aduse pe răspunderea și
cheltuiala sa musica militară de 60 de
omeni, cu încuviințarea colonelului, și o
aședă în vestibulul casei comitatului.
Fișpanul cu viceșpanul primîră pă-
rechia archiducală în vestibulul casei co-
mitatului, er musica militară intonă im-
nul austriac „Döme țin”. Părechia
archiducală intră apoi în sala balului,
unde fî primită de orchestra țigănescă

FOILETONULU „GAZETEI TRANSILVANIEI”.

(14)

LINIȘTEA CASEI.

Romanu, de I. C. Panțu.

IX.

Vladu nu mai intrase în iatacul Olgei din va-
canța trecută și astfel, când se vedu acolo, își aduse
aminte de tôte serile ce le petrecuse împreună cu
Olga în vîra trecută și unu fior îl cuprîse pe
neasteptate și se simțî mișcat, așa încătă multă
vreme n’a făcută altceva, decătă s’a uitat buimăcit
prin pregiur. Ochiu îi fugiau deodată la tôte lucruri
din odaiă, și par’că nu vedea bine, cu tôte ace-
stea băgase de sîmă, că nu este nici o schimbare în
iatac. Aceeași bibliotecă, același pianu, aceeași mo-
bilă, aceleași perdele și tôte câte le știu se află și
cu acestu prilegiu, numai că lucrurile din iatac i-se
păreau că sunt în nerînduieală, și par’că nu mai erau
aședate cu atăta gust ca mai înainte. Două tablouri
de pe părete îi atraseră luarea aminte, și de aceea
începă a le privi mai de-aprîpe. Era o xilografie
bine reușită a vîntătoarei zeiței Diana, de Makart, și
un tablou de ale lui Vereșagin. Era tocmai tabloul,
care representă o scenă după bătaia, unde zac în

drapta și în stînga rîniți, er pe sîrmele telegrafului
stau paseri răpitoare gata să se arunce pe cadavre.

Vladu rămase multă vreme cu ochii ațintiți asu-
pra tabloului lui Vereșagin și și reaminti originalul
vedut la Viena, și cu acesta tôte impresia ce i-au
lăsat tablourile acestui pictor rus. Să fi fost
chiar vesel Vladu, ar fi trebuit să și strice voia lui
bună sub aceste impresii, căci gîndurile ce și-le
deșteptă Vereșagin nu pot fi de loc prielnice unei
dispoziții vesale. Elă era mișcată cu deosebire pen-
tru-că scia, că Olga a cumpărată aceste copii numai
în urmă descrierilor ce i-le făcuse el despre acești
pictori.

„Nu mi-a scrisă nici unu rîndu măcară despre
aceste copii”, îi trecu prin minte, dîr totu el își
rîspunde repede cugetînd: „a vrut să mi facă de
sigur o surprindere... Curată surprindere, o surprin-
dere însă, care m’a făcut să mă îndoesc de vor-
bele ei. De multe ori dicea ea căte ceva, și din fi-
sonomia ei căntam să esplică cuvintele ce mi-le
spunea, dîr m’am înșelat. Bine a dîșu Schoppen-
hauer, că fiă-care fisonomie este o hieroglifă, care
spune adeverată cele interne ale omului și nici-odată
nu înșelă, așa de perfectu vorbesce, dîr noi sun-
tem prea nedepriși de a deslega această hieroglifă și

n’am ajunsă acolo, ca să putem ceti acestu alfa-
betu al fisionomiei. Suntă omeni, nu-i vorbă, cari o
brodescă câte-odată, dîr rare-ori se întemplă, ca ci-
neva să vedă corect, să cetescă esactă hieroglifă, ce
e esprimată în fața unei persoane, pe care o iubesc.”

„Ce te uii atăt de adîncit la acelu tablou?”
întrebă Nicu.

„Tu nu vești ce este? Inchipuesceți să afli la
moșă o copie a unu tablou bine reușită. Inchipa-
esceți să vești la unu satu copia unu lucru de artă
și să nu te simți mișcat, tu, care ești obicinuit a te
ocupa cu lucrurile acestea... După tablourile ce le
are cineva, poți judeca casa în care te afli.”

„Ei, mai lasă-le și tu, căci acum te-i fi săturat
și de atăta artă”, dice Nicu p’aci încolo, fără să se
gîndescă la vorbele ce i esiră pe gură.

Vladu îl privi cu milă și continuă a se nita
la tablouri.

„Ce mai spui tu, Nicule?” grăi apoi Vladu in-
torcîndu-se cătră prietinelu său.

„Mei, Vlade, nu sciu ce se mai dicu, dîr îți
spun, că Veta asta imi pune capulu, este frumusecă
al dracilor, are pe vino ’noce, și-apoi când o vedu
că și întorce ochii așa de dibaciu, imi vine să o mă-
nîncu, de dragă ce mi este.”

Vladu se uită serios la Nicu.

cu un „tușu“. Musica militară, îndată după primirea Altețelor lor, se duse îndărăt la casarmă. Părechia archiducală stătută o oră la bală.

Ospitalitate kulturegyletistă!

***

Fabricarea de puscă și de pulbere fără de fum în Austro-Ungaria. În zilele din urmă s'a vorbit mult, că ministrul de război din Austria și cel de honveđi din Ungaria se pregătesc a înființa fabrică de puscă. Scirile aceste sunt combătute de foia vieneză „Fremdenblatt“ dîcîndu, că ministrul de război și cel de honveđi au decis, că pentru scopul acesta se va folosi fabrica de puscă din arsenalul din Viena. Cu fabricarea pulberii de pușcă, lucrul stă altfel, fiind-că pentru fabricarea noii pulbere fără fum este necesar a se face o nouă fabrică. Spre scopul acesta, după cum se dice, guvernul din Viena a luat în principiu hotărîrea, ca fabrica de dinamită, Nobel, din Pojună, să se prefacă în fabrică de pulbere. Fabrica de puscă din Viena tocmai acum dezvoltă o energică activitate pentru fabricarea puscilor comandate de Bulgaria.

Tote aceste se fac pentru pace?

***

Ună fisolgăbiru bătăușu. „Luminătorul“ scrie: „In patriotica din locu „Süd-ung. R.“ cetimă, că fisolgăbirul din Recașu, Ioanovics Szilárd, criticat fiind în acea foia pentru abuzurile și brutalisările sale ce ar comite față de popor, prin secundanți a provocat pe redactorul acelei foi la revocarea acelei notițe seu la duellu. Redactorul însă cu frumosul le arată secundanților drumul declarându-le, că fisolgăbirul pôte reflecta seu a'și căuta dreptul pe calea legilor, decă i-s'ar fi făcut nedreptate. În zilele acestea însă fisolgăbirul l'ar fi pândit pe redactorul sub porța casei comitatului și acolo pe ascuns s'ar fi pus cu băta și l'a imblătit, la ce apoi cel astfel atacat a tras cu revolverul de două - ori, însă nenimerind asupra fisolgăbirului, care apoi cu fuga dispăr prin coridorul întunecos. Foia patriotică acum publice provacă pe toți cari vor avé de lucru cu fisolgăbirul, să se fiă cu grije și să se apropie de el numai armați, căci ar fi periculos. In această afacere n'avem de a ne amesteca. Inse și până acuma cu durere ni-s'a comunicat, că acest nou fisolgăbiru numai decăt la începerea funcțiunii sale a pornit un fel de gonă contra unor preoți, învățători și coruri române de plugari bisericesci. Deocamdată însă vom observa încă o ținută rezervată așteptătoare“...

***

Archiducele Ludovic Victor osindit la spese de proces. Din Salisburgia se raportază: Un proces, care a dat multă

materie de vorbă aci, s'a hotărît în zilele acestea. Archiducele Ludovic Victor acuzase la judecătoria cercuală de aci pe mărginașul seu de lângă drumul ce duce la castelul Klesheim, Iosif Hellmann, proprietarul moșiei Sprung la Maseglan, care proprietar folosia acel drum la căratul materialului de clădit. In acușățiune se dicea, că numitul Iosif Hellmann își estinde dreptul de cărat pe disul drum pe nedrept, deorece el ar fi îndreptățit a folosi acest drum, care este proprietatea archiducelui, numai la căratul economic. Pertractându-se procesul, archiducele fu respins cu incusa sa și osindit la spesele procesului. La apelațiunea acuzatorului tribunalul provincial suprem din Viena casă sentința judecătorei de instanța întâia, admise cererea acuzatorului și osind pe acuzat la spesele ambelor instanțe. Iosif Hellmann însă luă recurs de revisuire și tribunalul suprem (curia seu curtea de cassatiune) cassă sentința tribunalului provincial suprem și întări sentința instanței I, osindind pe archiducele la rebonificarea speselor procesuale de tustrele instanțe.

„Românul“ și „Gazeta“.

III.

Pe lângă toate celelalte băieții cronicari dela „Românul“ mai sunt în ignoranța lor și forte naivi.

Ei nu și cunosc poziția, nu cunosc poziția diarului, in care scriu, și dându-și aerul de nisce executori ai tribunalului opiniunii publice, pretind dela directorul foiei noastre nisce lucruri absurde, cum este de pildă pretensiunea de a le da sémă, că de ce nu a scris cutare adresă și n'a luat parte la cutare pretinsă mișcare de dincóce.

Ce ar dice directorul „Românului“, decă noi seu colaboratorii nostri am voi s'lu tragem la răspundere de aici, că de ce nu a scris cutare moțiune din cameră și de ce nu s'a alăturat la cutare mișcare, ce s'a pornit în țără?

Cu totul altceva este de a emite o părere despre atitudinea politică a cuiva, pe temeiul faptelor, cu argumente și motive obiective. Dér băieții cronicari dela „Românul“ n'au păreri lor, nu știu să judece obiectiv, sunt prea pătimiși și inchipuiți și fiindcă hărtia suferă tot felul de negrélă, se cred dispensați de orice considerațiuni, când e vorba să și facă pe voiă unchiul și ne-

potul*) și se atace fără de nici un temei onóra și valórea altora, ca să pótă trece dênșii cu ai lor de cei mai onorabili și valoroși ómeni dincóce de Carpați.

Totú ascunși sub masca unei corespondențe „din Brașov“ băieții cronicari ai „Românului“ vreau s'lu facă responsabil pe directorul „Gazetei“ pentru toate relele și neglijențele câte pretind ei, că s'au ivit în viața noastră politică de dincóce de Carpați de vre-o doi ani și mai bine încóce. Mai ales ilu invinuesc, că dênșii ar fi pricina, că politicianii dela „Tribuna“ n'au putut încă mântui neamul românesc de dincóce.

Ca să pótă face acesta băieții, cari își trag informațiunile din șopte și faime, scriu câte verđi și uscate despre o pretinsă contraacțiune a directorului „Gazetei“, în sinul comitetului ales de conferența din 1887.

Informațiunile lor privitoare la afacerea memorandumului decis de acea conferență sunt false și tendențioase, ca toate câte le-au adus de un lung timp încóce.

Nu este aici locul de a intra în discuțiunea acestei afaceri, despre care membrii comitetului central electoral vor avé să răspundă acelor cari i-au ales, érá nu băieților dela „Românul“.

Dér fiind că băieții cronicari se plâng așa de amar, că d-lu Slavici dela „Tribuna“ a fost împiedecat de comitet și a inaugurat acțiunea memorandumului și că directorul „Gazetei“ ar fi făcut să cadă un proiect al seu, le atragem atențiunea la revista anului 1888 apărută în „Tribuna“ dela 11 (23) Ianuarie 1889, din care, decă ar fi cetit și ar fi ținut sémă de ea, s'ar fi luminat asupra faptului, că nimeni nu a prigonit pe d-lu Slavici, din simpla cauză, că d-sa după ce s'a fost sbuciumat atât de mult ca să între în comitet, a aflat de bine a-și da demisiunea din acest comitet încă înainte de a se constitui cum se cade.

Atunci băieții ar fi mai vedut și aceea, că este o mișelie a imputa unui membru al comitetului, că cu rea voință ar fi făcut să cadă un proiect de memoriu al d-lui Slavici când acesta însuși n'a ținut a fi demn să și apere proiectul seu în comitet, ci a părăsit tărîmul de acțiune.

*) Ni-se asigură, că unul dintre cronicari „Românului“ este nepotul d-lui I. Slavici dela „Tribuna“.

Totú acel număr al „Tri-bunei“ dela 11 (23) Ianuarie 1889 le-ar fi potolit băieților cronicari și nedumerirea cu privire la celelalte proiecte de memorandum, cari, precum se spune acolo, s'au prezentat comitetului încă în 1888.

Terminându-dicem:

Ne pare rău, că nechibsuința unor tineri fără pătrundere și cunoscință a cauzei, fără cultura inimii și fără sémțu pentru marile interese ale solidarității noastre naționale, ne-au încurcat într'o cértă din cele mai neplăcute cu „Românul“, cu care totdeauna am trăit în cea mai bună armonie.

Nu așa a înțeles neuitatul fundator al „Românului“ C. A. Rosetti cultivarea raporturilor dintre Români de dincóce și de dincolo, cum le înțeleg adă băieții cronicari ai „Românului“.

Eată ce dicea el:

...Urmărim cu interes și îngrijire ceea ce se face dincolo; suferim de suferințele și durerile fraților noștri; ne-am bucurat cu dênșii în timpuri, când bucuria au avut, ne întristăm, când vedem că se cugetă și se lucră pentru a li-se răpi ceea ce Români tot am avut și avem mai scump, ceea ce este semnul deosebit al gîntei, din care facem parte, limba națională. Ne interesăm unii de alții, într'un cuvânt, pentru că este între noi solidaritate națională, pe care am păstrat-o, o păstrăm și o vom păstra pe cât timp inima va bate în peptul românesc.

Și adresându-se către Români de dincóce, dice:

Unirea face puterea. A vă despărți în partide, e a vă slăbi. („Românul“ dela 2 Iunie 1884)

Așa vorbea ilustrul publicist și actualul director al „Românului“, fiul lui C. A. Rosetti. d-lu Vintilă Rosetti, care și-a propus a continua opera începută de tatăl seu, suntem siguri, că tot de asemenea idei se conduce, când rezervă în diarul seu un loc și cauzei Românilor de dincóce.

De ce suferă dér ca să se mănjească diarul seu cu nisce pamflete, cari nu pot decăt să turbure și să desbina pe Români?

Correspondența „Gaz. Trans.“

De lângă Valea Almașului, 18 Ian. 1890.

(Urmare și fine).

După-ce d. corespondent caracteriză preoțiimea tractuală in ce privește calificațiunea ei, afirmă, că cei 3-4 tineri, cari s'au ridicat din sinul tractului și sunt calificați, „au părăsit

„Ei, ce?“ încep Nicu. „Ție nu ți place?“ dîse el clătîndu din cap și zîbindu. „Nu te știu eu, șiretule, ce fel de pómă imi ești? La Viena te fereai de mine, și-apoi după ce ai plecat, mi-a spus prietenul t'eu Costică căte și mai căte despre tine. Mi-a istorisit toate romanele, ce le-ai învățat prin Viena, și cu deosebire despre veduva aceea italiancă... Știi tu bine, ... cu perul negru și cu ochii albaștri.“

Vladu rise cu hohot.

„Șt-a bătută joc de tine, bine că l'ai creșut.“

„Da, da, mi-a spus el tóte; și știu acum cui burile. Imi explică eu cîntecul t'eu, care ilu sisii ai adese-ori, când melancolic te plimbi prin odai cu capul plecat. Mi-a spus și aceea, că tu îți băteai joc de mine.“

Vladu îi aruncă lui Nicu o privire aspră și plină de înțeles. Nicu plecă ochii în pămînt, ér Vladu vorbi:

„Tu crești? Crești tu ce ți-a spus Costică?“

„De, știu eu?“ dîse Nicu fără să se uite la Vladu.

„Bine, creștină ți-o lasă. Crede tu ce vrei, chiar și aceea, că eu nu ți-aș fi voit binele, când ți-am spus să te pui pe lucru. Atăta îți conced, să ai și tu o creștină, dér în cele din urmă“, grăi Vladu făcîndu că-i va pași prin iatacu, „in cele din urmă

mie... puțin imi pasă de creștină ta!“

„Ei, nu lua lucrurile în chipul acesta“, dîse Nicu trecîndu și mîna prin per și i era necăzu, că la ună așa timp nepotrivit i-a aruncat aceste vorbe lui Vladu.

Vladu se opri lângă pianu, luă în mîni mai multe caete de note, le ceti titula și rămase uitîndu-se la o piesă, pe care i-o cîntase de multe-ori Olga. Se aședă pe scaunul dela pian și răsfoia prin acel caet și de vre-o trei ori l'a petrecut cu privirea din scórță în scórță. Rămase mai pe urmă cu el în mînă și aruncă ochii la Nicu. Se uită puțin la el și-apoi rise.

„Și ți așa, Nicule, îți place Veta?“

„Ei, urciosule, cum îți spune cineva despre o fată, te faci călugăr, par'că ție nu ți place... tocmai așa mă întreb.“

„Imi place, Nicule“, grăi Vladu ceva mai vesel și cu degetele atinse clapele pianului.

„Ai băgat tu ceva de sémă, Nicule?“ întrebă Vladu și și plecă capul și se uita așa pieziș la prietenul seu.

„Ce să bag de sémă?“

„Veta asta sémă forte mult cu coconul Mitică, așa încăt mi-a bătută la ochi îndată ce am vedut-o.“

„Par'că sémă... așa mi pare și mie. Alu naibei mai ești, iute ai observat. Ved, eu... d'abia acum, când mă gîndesc la ea, ved că sémă cu tata. De nu mă făceai atent, de sigur că nu mi trăsia prin cap de așa ceva. Dér ce are a face? Om cu om sémă...“

„Cred“, grăi Vladu. „Tu ai vedut numai că-i fată și alta nimic mai mult“, adause Vladu și și apucă mustața cu dinții și se uita cu un zîmbet batjocoritor la Nicu.

„Serios, Vlade, că n'am băgat de sémă.“

„Asta dicit și eu, tu ai vedut numai că-i fată.“

„Ești prea sarcastic. Adă te găsesc aci posomorit, aci cu un zîmbet nefresc, aci batjocoritor.“

„Se pôte. Și decă dicit tu căi așa, apoi de bună sémă, că așa trebuie să fiă.“

„Ei, ei, mai lasă înfepăturile de-oparte. Și aici la moșă vrei să mă tachinezi? Hai să vorbim altceva. Mai întăiu să ne facem o țigaretă.“

Dicîndu aceste, Nicu se pipăi în buzunare și fiindcă nu aflase tabacherea, porni să plece.

„Uite am eu.“

„Lasă că aduc bectimis.“

Nicu eși, ér Vladu strîngînd din buze grăi:

„Așa-i ciociul boerit. In Viena, când își toca paralele în cele dintăiu dece zile ale luni, fuma

Cursul la bursa de Viena

din 6 Februarie st. n. 1890.

Table with financial data including gold and silver prices, exchange rates, and interest rates.

Table with financial data including gold prices, exchange rates, and interest rates.

Cursul pieței Brașov

din 7 Februarie st. n. 1890.

Table with financial data including bank notes, exchange rates, and interest rates.

Avisul d-ilor abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal...

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscută tuturor D-ilor abonați, că mai avem din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiilor...

Administraț. „Gaz. Trans.”

ABONAMENTE

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription rates for Austro-Ungary: 3 fl. for 3 months, 6 fl. for 6 months, 12 fl. for 1 year.

Pentru România și străinătate:

Table showing subscription rates for Romania and abroad: 10 fr. for 3 months, 20 fr. for 6 months, 40 fr. for 1 year.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription rates for Austro-Ungary: 2 fl. for 1 year, 1 fl. for 6 months, 50 cr. for 3 months.

Pentru România și străinătate:

Table showing subscription rates for Romania and abroad: 8 franci for 1 year, 4 franci for 6 months, 2 franci for 3 months.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvrie 1889.

Large table with train schedules for various routes including Budapest-Predeal, Brașov, Sibiu, and others, listing train numbers and departure times.

Notă: Numerii încadrați cu linii grase însemnăză orele de noapte.